

ZESPÓŁ KOŚCIELNO-KLASZTORNY

STARY I NOWY KOŚCIÓŁ

Te piękne pod względem architektonicznym i stylistycznym budowle wraz z budynkiem klasztornym oraz czterema kaplicami tworzą zespół klasztorno - kościelny.

Stary kościół o typowo gotyckiej bryle i renesansowych elementach dekoracyjnych wraz z budynkiem klasztornym, który obecnie pełni funkcję plebani, wzniesiony został z fundacji byłego właściciela Suchej - Piotra Komorowskiego, w latach 1613 -1614. Konsekracji świątyni, która przyjęła wezwanie Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny dokonał w 1624 roku ks. biskup Tomasz Oborski. Fundator osadził w niej księży Kanoników Regularnych Lateraneńskich z kościoła Bożego Ciała w Krakowie, co wiązało się z cudownym uzdrowieniem jakiego doznał za przyczyną św. Stanisława Kazimierczyka, patrona konwentu. Bryła kościoła ujawnia tradycje gotyckie, natomiast szczegóły architektoniczne i dekoracyjne są charakterystyczne dla okresu renesansu. Tę jednonawową budowlę od zewnętrznej strony opinają szkarpy.

Na szkarpie od strony zachodniej usytuowany został kartusz herbowy Korczak fundatora Piotra Komorowskiego, zdobiony renesansowym ornamentem. Z najstarszego wystroju kościoła zachowały się fragmenty polichromii oraz barokowe malowidło na sklepieniu prezbiterium przedstawiające Wniebowzięcie Maryi wraz z fryzem sgraffitowym na ścianach. Pod prezbiterium znajduje się krypta grobowa Komorowskich - Piora Komorowskiego i jego drugiej żony Marianny z Bnińskich.

W kościele znajduje się również chór muzyczny, który osadzony został na czterech kolumnach jońskich oraz ołtarze - główny i sześć bocznych o rokokowym wystroju. Stary Kościół z budynkiem klasztornym łączy przejście, na którym widnieją unikatowe majolikowe tafle w stylu renesansowym.

Stary kościół połączony został z nowym kościołem za pomocą parterowej przewiązki, która pełni również rolę zakrystii. Zaprojektowany przez Teodora Talowskiego został wzniesiony w latach 1897 - 1908. Głównymi fundatorami świątyni byli Braniczcy oraz suscy kolejarze. Bryła kościoła łącząca w sobie elementy malowniczego eklektyzmu, zwłaszcza gotyku i stylu romańskiego jest jednym z najwspanialszych dzieł polskiego architekta.